

съотечественникъ, *Николай Степановича Палаузова*, да участвува наедно съ мене за учрѣженіе на прѣдложено-то заведение. За неговъ честь азъ трѣба да кажъ, че той ако и обрѣмененъ съ многочисленно семейство, но обяза ся да жертвува, и даже подирь смърть-тж си да завѣщае да жертвувать равно количество колкото и азъ, сирѣчь по двѣ хиляды гроша на годинъ за съдържаніе на общественно училище въ Габрово (2). Каго знаяхъ, че въ Букорещъ живѣять нѣкои отъ наши-тѣ съотечественници Габровцы, готовы на добро дѣло, ный ся обрѣхмы къмъ тѣхъ. Таквызь бѣхъ Г. Г. Ювчевъ, Кылифаровъ, братія Мустаковы и Бакалогу. На тѣхъ ный извѣстихмы, че смы ся рѣшили да откриемъ учебно заведение въ Габрово, и че смы ся обязали вече съсь записъ, въ общъ-тж книгъ на туй заведение, да даваме отъ себе си за неговъ полъж всякъ годинъ по 4000 гр. На подобно пожертвованіе поканихмы ный реченны-тѣ съотечественници. *По-усердны-тъ* въ това богоугодно дѣло, Г. Г. Мустаковы и Бакалогу, приехъ на радо сърдце наше-то прѣдложеніе и общахъ ся съсь всеъ силъ да съдѣйствувать намъ за учрежденіе и открытіе на заведение-то, като ся общавахъ отъ своиъ странъ да пожертвувать имоты-тѣ си, които ся намѣрватъ въ самѣ Габрово (3). Тѣ ни обивихъ въ сжщо-то врѣме, че Теодосій Ювчовъ, като умираль, завѣщаль на Габровско-то училище пусто-праздно мѣсто за направаніе на

---

(2) Това общаніе на първий-тѣ отъ Директоры-тѣ писменно не ся е еще явило, но дѣломъ го е двойно и тройно изпълнилъ и изпълнява многозаслуживши-тѣ неговъ сынъ и наследникъ Константинъ Н. Палаузовъ.

(3) Г. Г. Т. Ювчовъ и Юн. Кылифаровъ както видѣхмы устояхъ на думъ-тж си и направихъ свои-тѣ приношенія. Г. Г. Братія Мустаковы показахъ наистинъ усердіе, но работа-та имъ ся не посрѣшижъ споредъ усердіе-то имъ, и тѣхны-тѣ мюжкове мижахъ въ други рѣцѣ безъ да ся ползува Габровско-то училище, а отъ Г-на Бакалогу оставаше еще да чакамы да видимъ, но както посочи нищо не ще ся дочака и отъ тамъ.